

af D.U.C., som skal igangsætte indvinding af naturgas til levering efter kontrakten. Det er således et rent koncessionsspørgsmål, der her er tale om.

Jeg kunne naturligvis her have valgt at lade spørgsmålet behandle i det særlige undergrundsudvalg, men har fundet det rigtigst at medtage bestemmelse herom i lovforslaget på grund af den nære sammenhæng, der er til tingets beslutning om de øvrige bestemmelser i anlægsloven.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen alene er ansvarlig for godkendelsen af gaskontrakten.

Spørgsmål 106:

Stk. 2 i § 3 i forslag til lov om anlægslov for naturgasforsyning (L. 205) bedes forklaret.

Svar:

Den grundlæggende problemstilling i lovforslagets § 3 er, at gaskontraktens bestemmelse om start på gasleverancer ligger tidsmæssigt (1. oktober 1984) efter den seneste koncessionsfrist – optaget i aftalen af 15. juli 1976 (1976-aftalen) – for naturgasindvinding, nemlig den 8. juli 1984. I koncessionsmæssig henseende kunne der opstå problemer, såfremt regeringen ikke godkender gaskontrakten – f. eks. hvis folketinget ikke ville stille de fornødne investeringsmidler til rådighed. D.U.C. har overholdt deres del af 1976-aftalen om først at forhandle med DONG om salg af gas og har i gaskontrakten givet et halvt års frist for regeringen til at godkende kontrakten.

Der kunne også tænkes at opstå sådanne problemer mellem de to kontrakt-parter – D.U.C. og DONG – undervejs i planlægnings- og investeringsfasen frem til leveringstidspunktet, at kontrakten ikke realiseres. Spørgsmålet vil da være, hvorledes eneretsbevillingshaverne vil være stillet koncessionsmæssigt.

Med bestemmelsen i § 3, stk. 2, har jeg fundet det rigtigst at fastslå, at misligholdelse fra bevillingshavernes side af gaskontrakten ikke giver grundlag for nogen fristforlængelse, hvorimod manglende realisering af kontrakten af andre grunde nødvendigvis må betyde, at D.U.C. skal have en ny mulighed for at sætte en naturgasindvinding i gang.

Fristforlængelsen vil i givet fald være på 4 år – beregnet fra det tidspunkt, hvor det retligt bindende konstateres, at gaskontrakten mellem D.U.C. og DONG ikke bliver gennemført. Det fastslås dog, at fristen ikke kan være kortere end 8. juli 1984 (som fastsat i 1976-aftalen).

Spørgsmål 107:

Vil ministeren lade § 3 i forslag til lov om anlægslov for naturgasforsyning (L. 205) udgå af lovforslaget?

Svar:

Jeg finder det rigtigst, at det er folketinget som helhed, der tager stilling til koncessionsspørgsmålet – og ikke blot det særlige undergrundsudvalg efter undergrundsloven.

Hvis der ikke havde været behov for lovgivning om anlæg af naturgasforsyning, ville situationen have været en anden. Principielt kunne kapitaludvidelsen i DONG være sket i form af, at jeg forelagde finansudvalget et aktstykke herom. Regeringen var imidlertid af den opfattelse, at sagens størrelse gjorde det urimeligt med en sådan fremgangsmåde, og jeg har derfor fremsat et egentligt lovforslag. Parallelt hermed ville jeg ikke finde det rimeligt at løsrive koncessionssammenhængen fra det samlede gasprojekt, som fremlægges med anlægslovforslaget.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål 105.

Spørgsmål 108:

Betyder skatteklausulen, at en eventuel 'windfall-profit'-skat, som måtte blive indført på et givet tidspunkt, kan inddrage (uden overvæltningmulighed) hele den realprisstigning, som har fundet sted siden 1978, eller kun den realprisstigning, som måtte finde sted efter tidspunktet for indførelsen af en sådan skat?

(Spørgsmålet vedrører kun realprisstigningen på den gasmængde, som leveres efter indførelsen af omtalte skat).

Svar:

Som nævnt i min besvarelse af udvalgets spørgsmål 87 er der ikke ved skatteklausulen i DONG/D.U.C.-aftalen sket nogen indskrænkning i statens skattebevillingsret.